

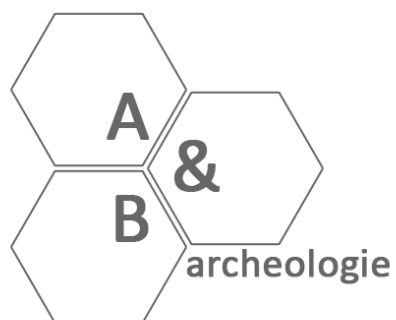
2021.140

Archeologienota Sint-Eloois- Vijve Koekoekstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

6-9-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Koekoekstraat te Sint-Eloois-Vijve (deelgemeente van Waregem; provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen meer dan 3000m² bedraagt en de totale oppervlakte van de bodemingreep 1000m² of meer beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein is ca. 4.200m² groot en heeft een onregelmatige vorm. Het grenst in het oosten aan de Koekoekstraat en in het noorden en zuiden aan twee voetwegen die de Koekoekstraat in het oosten verbindt met de Herlaarstraat in het westen. In het westen sluit het terrein aan op de stedelijke basisschool van Sint-Eloois-Vijve en de lokalen van de plaatselijke Chiro. Het terrein zelf is momenteel grotendeels verhard en in gebruik als parking. Verder omvat het plangebied het woonhuis met huisnummer 30 langsheen de Koekoekstraat en de achterliggende bijgebouwen, alsook een fietsenstalling van het schoolgebouw.

Het plangebied bevindt zich op ca. 200m ten zuiden van de dorpskern van Sint-Eloois-Vijve. De oudste betrouwbare kaart waarop het plangebied is afgebeeld, is de Villaretkaart uit 1745-1748. Het plangebied is op dat moment onbebouwd en te situeren in een landelijke omgeving, meteen ten zuiden van het dorpscentrum van Sint-Eloois-Vijve. De huidige Koekoekstraat is reeds aanwezig. De Ferrariskaart uit ca. 1777 geeft een gelijkaardige situatie weer. Op de Atlas der Buurtwegen uit 1840 is voor het eerst de voetweg ten noorden van het terrein ('sentier n°22') waar te nemen, alsook de huidige Herlaarstraat ten westen van het plangebied. Het plangebied blijft tot het midden van de 19de eeuw onbebouwd. Op de topografische kaart van 1883-1884 is voor het eerst bebouwing op te merken binnen de grenzen van het plangebied, langsheen de Koekoekstraat. Het gaat hierbij om de eerste schoolgebouwen die in deze periode langs de Koekoekstraat tot stand komen. Tegen 1979-1990 zijn louter nog twee gebouwen aanwezig langsheen de Koekoekstraat; waaronder het huidige gebouw met huisnummer 30 en de bijhorende achterbouw en een tweede gebouw ten noorden ervan. Het overige deel van het plangebied is niet langer bebouwd en lijkt reeds verhard te zijn. Het meest noordelijke gebouw wordt tegen 2009 gesloopt en vervolgens mee ingericht als parking. Vanaf 2013-2015 is de huidige fietsenstalling waar te nemen in het noordelijke deel van het terrein. Afgaande op de historische, cartografische en luchtfotografische bronnen kan gesteld worden dat het plangebied vanaf de tweede helft van de 19de eeuw deel gaat uitmaken van een scholencomplex. De oorspronkelijke schoolgebouwen worden in de loop van de 20ste eeuw gesloopt. De huidige inrichting komt reeds grotendeels tot stand aan het einde van de 20ste eeuw. Of de gekende en bestaande bebouwing en verharding reeds een invloed heeft uitgeoefend op het eventueel aanwezige bodemarchief valt op basis van de bureaustudie alleen niet met zekerheid vast te stellen.

Sint-Eloois-Vijve bevindt zich in de Zuidelijke Vlaamse Laagvlakte, binnen het Leie-Schelde-Interfluvium ten zuiden van de alluviale Leievallei, die de grens vormt met Wielsbeke en Harelbeke. Het reliëf is zwak golvend met hoogtes die variëren van minimum ca. +8m TAW tot maximum ca. +18m TAW. Lager gelegen zones bevinden zich ter hoogte van de brede Leievallei en de vallei van de Gaverbeek in het noordoostelijke deel van de gemeente. Verder zijn enkele kleinere beekvalleien aanwezig die

rechtstreeks of via de vroegere Leiemeanders afwateren naar het Leiekanaal of naar de Gaverbeek. Het plangebied bevindt zich op de ietwat hoger gelegen landschapsdelen meteen ten zuiden van de Leievallei en ten westen van de depressie van de Gaverbeek. Op siteniveau valt op te merken dat het noordelijke gedeelte van het plangebied (maaiveldniveau tussen +14,2m TAW en +15,0m TAW) opvallend hoger gelegen is dan het zuidelijke deel (maaiveldniveau tussen +13,2m TAW en +13,6m TAW). Bodemkundig kunnen bebouwde zones en matig droge lemige zandbodem zonder profielontwikkeling verwacht worden.

De specifieke ligging van het terrein op een hogere landschappelijke positie op de samenvloeiing van de Leie en de Gaverbeek kan een belangrijke aantrekkingskracht hebben gehad op menselijke aanwezigheid/vestiging in het verleden. Dit werd reeds aangetoond door de vondst van bewoningssporen en vondstconcentraties uit de Romeinse periode in de onmiddellijke omgeving van het terrein. Bovendien zouden in de Koekoekstraat zelf reeds concentraties aan Romeins bouw materiaal zijn opgemerkt. Daarnaast wijzen archeologische gegevens op bewoning in de omgeving gedurende de middeleeuwen. Luchtfotografische waarnemingen geven verder aan dat op de hogere landschapsdelen aan de Kauwenhoek vermoedelijk grafheuvels aanwezig zijn. Er geldt in het bijzonder een verhoogde verwachting voor sites met grondsporen uit de Romeinse periode. Sporensites uit andere periodes kunnen echter niet uitgesloten worden. Ook steentijd artefactensites kunnen op basis van de landschappelijke kenmerken van het terrein verwacht worden.

Deze verwachting houdt er evenwel geen rekening mee dat er op het terrein reeds een bepaalde vorm van verstoring heeft plaatsgevonden, door de voormalige en huidige bebouwing en verharding. De exacte impact ervan op het eventueel aanwezige archeologische bodemarchief is echter niet gekend; de huidige hoogteverschillen op het terrein duiden mogelijk eveneens op een bodemverstoring waarvan de exacte aard niet gekend is.

In eerste instantie zullen de bestaande parkings en de bebouwing tussen deze parkings worden opgebroken. Vervolgens zal het terrein genivelleerd worden. Hiervoor dient de bestaande helling tot maximaal 3,2m diep te worden afgegraven. Nadien zal een nieuwe parking worden aangelegd met 46 tot 55 parkeerplaatsen en twee kiss and ride zones rondom een interne wegenis die in het noorden en zuiden aansluit op de Koekoekstraat. In deze rijweg wordt een nieuwe riolering aangelegd. Verder zullen ook enkele paden worden aangelegd en wordt een nieuwe fietsenstalling voorzien in het noordelijke deel van het projectgebied. Rondom de nieuwe infrastructuur worden groenzones aangeplant. De heraanleg van de parking zal gepaard gaan met aanzienlijke bodemingrepen: de sloop van de bestaande verharding en bebouwing, de bodemingrepen voor de nivellering van het terrein en voor de aanleg van de nieuwe riolering, de aanleg van de nieuwe verhardingen en groenzones etc. Ook het werfverkeer zal invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. Er heeft reeds een bepaalde bodemverstoring plaatsgevonden op het terrein, gerelateerd aan de voormalige en huidige bebouwing en verharding. De exacte aard en impact ervan op het eventueel aanwezige archeologische bodemarchief zijn echter niet gekend. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed verder bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio, waarvan het archeologisch belang reeds is aangetoond, maar er nog maar weinig concrete

informatie voorhanden is. Er dient dus verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, na de oppervlakkige sloop van de bebouwing en verharding.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beprekter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Sint-Eloois-Vijve (Waregem), Koekoekstraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 81852,35 en Y: 177381,29; X: 82417,38 en Y: 177689,94

Oppervlakte plangebied: 4.200m²

Kadastergegevens: Waregem, afdeling 6/Sint-Eloois-Vijve, sectie A, percelen 233X2, 233Y2 (partim) en 233Z2 (partim)

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
 - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
 - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
 - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
 - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

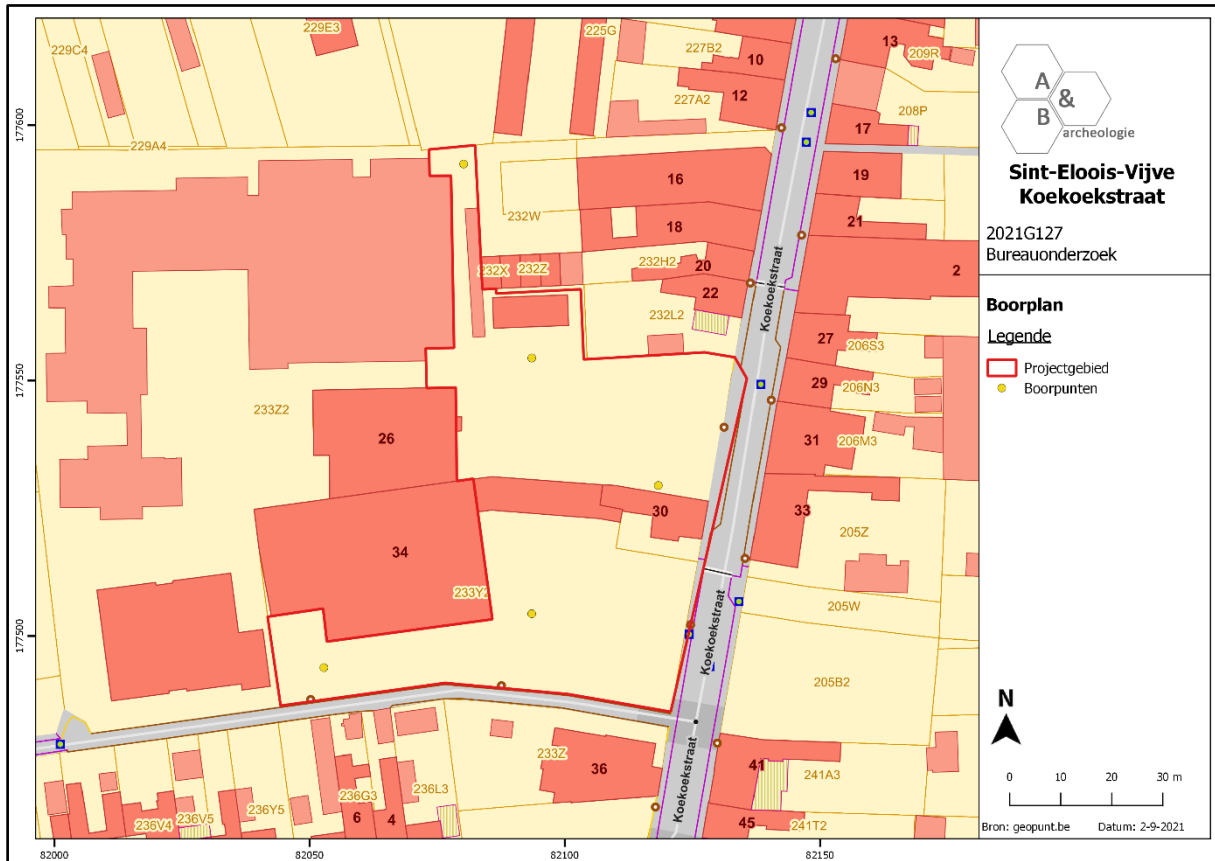
Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden/aandachtspunten

Voorafgaand het verder vooronderzoek dienen de gebouwen gesloopt te worden en de parking opgebroken. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat funderingen, kelders en losse funderingslagen onder de verharding blijven zitten in de grond. Op die manier wordt voorkomen dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een archeologische site aanwezig is – tijdens of na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over de onderzoekszone worden 5 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bv. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bv. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek, geprojecteerd op het GRB (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...) en de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegeneerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Archeologienota Sint-Eloois-Vijve Koekoekstraat

Er wordt 10%, oftewel ca. 420m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 105m², door middel van volg-, dwars sleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 525m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichtn gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatif sleuvenplan, geprojecteerd op de luchtfoto van 2020 (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op lemige zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Niet van toepassing.